

Helsingfors Tidningar

N:o 180.

Måndagen den 6 Augusti

1866.

Pris: hel årgång 16 m.; half årgång 8 m.;
hvarjehjertes årgång 4 mark. — Annonser a 8
penni för petitrab emottagas i hre Wafensius
et C:o bokhandel.

QUID VERUM ATQUE DECENS CURO ET ROGO.

Helsingfors Tidningars byrå är: Uni-
onsgatan 27, 2 trappor; öppen för besök kl. 9
— 11 f. m. och 4—7 e. m.

Dagliga.

Måndag 6 Aug. Kl. 6 e. m. Missionsskolan på Swen-
ska i Nikolai kyrkan, på finska i gamla kyrkan.
6 Uhr. Deutsche missionskulle.
Tisdag 7 Aug. Kl. 10 f. m. Entrep. auktion å
lemerans af h8 och hafra, Sveaborgs artillerianst. Kl. 10 f. m. och 4 e. m. Auktion å lösegendom m.
m. i gården n:o 38, Wladimirsgatan.

Väntade ångbåtar.

I dag „Sibbo“ fr. Lovisa.
„Oulu“ fr. Åbo—Uleåborg.
„Österbotten“ fr. Petersburg.
I morgon: kl. 12 f. m. „Borgå“ fr. Borgå

Afgående:

I dag: kl. 8 före till 8 e. m. „Ettan“ till De-
gerö hvarje jemt timslag.
Kl. 3 e. m. „Aina“ och „Ilo“ t. Söderkulla och
Sundberg.
Kl. 5 e. m. „Borgå“ till Borgå.
I morgon: kl. 2 morg. „Österbotten“ t. Åbo—
Uleåborg.
„Oulu“ t. Petersburg.
Kl. 4 morg. „Victoria“ t. Lovisa Fredrikhamn
Wiborg och Petersburg
Kl. 9 f. m. „Sibbo“ t. Lovisa.

Finansoperationer.

I.

Den som med uppmärksamhet följer de eko-
nomiska förhållandena i vårt land under de
sist förflutna nio månaderna, har med bekym-
mer vänsat en stigtande förlamning i den pro-
duktiva verksamheten, parat med eller rättare
uppkommen af svårigheten att anskaffa erforder-
ligt rörelsekapital. Orsaken dertil har med
praktiskt och träffande blifvit af vår allmoges
främmande i den satsen: ett hänger- och
någwen kunde landet väl förbraga, men
trenne inom ett årionde äro för mycket. De
beparingar befolkningen förut gjort blefvo
medtagna redan under 1856 och 1862 års
månader, hvarjehjertes svårigheterna blefvo så
mycket större sistilidit är. Det ansågs vid de
förra tidpunkterna nödvändigt att komma lan-
det till hjälp genom upptagna utlånta lån,
något som nu icke kommit i fråga, ehuru kon-
junkturerna för landets utrikes handel varit sär-
deles ogynnsamma, ännu mer efter den stora
kursfallnaden på Ryssland, som till en tid bragt
exporten till detta land att fullkomligt upphöra
eller medföra stor förlust.

I dessa missgynnade förhållanden samman-
lagda har man att söla orsakerna till det när-
varande betryddet i vårt lands penninge-
ställning. En hwar af dem enskildt hade wis-
serligen medfört sina stora svårigheter, men
likväl varit lättare att bära än nu, då de
förenade på en gång inträffa. De utlöpa sin
verkan icke blott på jordbruket, som mången-
städes lider af brist på den väsentligaste fak-
torn för sin tillvaro — på utlöpa, utan äf-
wen industrin och handeln lika känbart deraf.
Det behöfver derför icke bewisas, att försämlit
den finsta jordbrukaren för närvarande har
känning af svårigheterna.

Emellertid hafva på grund af dessa ertända
sanningar en mängd artiklar i „tidning för
jordbruket“ framhållit de mycket svårare för-
hållanden som följt jordbruket efter myntreformen
gjort, — ensamt genom kursfallnaden på det
vår jordens påstående skuldbeloppet en förlust af
30 miljoner mark! — och sökt framhålla det
berättigade i något slags ersättning härifrån.
Det skulle för hafva wdrörit ännu, om vi
ansett frågan af praktiskt betydelse för ägon-
blicket; vi kunna dock ej tillerkänna den en
sådan.

Hela det i dessa artiklar förda resonnemen-
tet grundar sig nemligen på den ohållbara
premisse:

att kursförhållandet mellan det
ryska och finsta myntet fortfarande
be, eller en följd af år, kommer
att förblifva detsamma; och wi-
dare

att prisförhållandena i Fin-
land jemte aflöningarne fortfa-
rande stola på samma punkt
som före myntreformen. a 4 m. pr ru-
bel. Härtill kommer, att man icke antager
någon stegring i pris på finsta produkter i

Ryssland; en omständighet, som dock nu rebat-
tervis egt rum.

Nedan nu visar den ryska kursen en ganska
märkbar tendens till stigning, och äfwen om
ett bakslag återigen inträffade, måste dock i en
snar framtid penningförhållandena äfwen i
Ryssland gestalta sig till ett bättre, helt enkelt
derför att detta blir en nödvändighet, eme-
dan landet ruineras af den närvarande osä-
kerheten. Men äfwen om häri ingen ändring
på lång tid följde, måste dock Finlands eko-
nomiska förhållanden oberoende deraf gestalta
sig efter egna lagar. Blott långsamt kan detta
sist genom nedfättning af nominella priser, ar-
betslöshet o. s. w. och samma rubning, som
det oförberäta förhållandet till Ryssland be-
träffande exporten nu förorsakar, egde först
rum gentemot utlandet. Swillen affär kan väl
med fördel bedrivas under en turenvrigling
af 16 till 17 procent? Sedan November må-
nad, då myntreformen genomfördes, föll ryska
myntet ytterligare med omkring 17 procent,
hvarjehjertes det åter begynte stiga.

Då sålunda den här påpeklade utjemningen
i en snar framtid måste inträffa, inträder hela
frågan i ett nytt stadium. Man kan omöjli-
gen antaga, att alla de stulber, med hvilka
jordbruket i vårt land är belastadt, just nu
skulle återgå till till kapital och ränta.
Endast undantagsvis kommer en sådan betal-
ning i fråga, och främst gäller det derwid de
fortare lån, som upptagits wid aflåtandet af
handelsaffärer kort före myntreformen. De
förbindelser som häfta wid jorden äro wänli-
gen ingångna på längre tid och en stor del
amorteras genom årliga afbetalningar. Till
dessa penningförhållandena hos oss gestaltats
efter vår nya ekonomiska ställning är det alltså
på räntebetalningarna och amorteringssumman,
som hwarje gåldenär fastställt blifit. Men
dessa gäller icke endast jordbrukaren, utan
hwarje annan låntagare liksom. Och att den
stul, som inom landet finnes, wore ohwälf-
endast jordbrukaren, kan väl ingen vara nog
djurf att påstå.

Helsingfors.

— H. ex. generalguvernören anskände i går
jemte grevinnan med ångf. Viktoria från Pe-
tersburg.

— Understöd På gjord ansöknings har f.
senaten den 18 Juli bewillat planisteleven, m. l.
Aline Lindberg, till fortjättande af hennes
musikalliska studier, ett ytterligare understöd af
1,000 mark, att ur f. senatens dispositionsmel-
del utgå.

— Spanmålslän. R. senaten har den 18
Juli, på guvernörens i Wiborgs län anhållan,
tillåtit behöfwande krono- och skattelägenhetsin-
nehafware i Impilals att från kronomagasinet
i Kexholm erhålla till län 100 tunnor utlö-
desråg, med återbetalningsförlighet inom Otto-
ber månad antingen kontant efter 23 mark per
tunna eller in natura.

— Apotek i Ikalls. Till följe af innehaf-
warens irakade sinnessjukdom har det apotekaren
D. Pahlman 1857 tilldelade privilegium å apo-
tel i Ikalls den 24 Juli af senaten upphäfs,
och t. f. generaldirektören för medicinalverket
bemyndigats att till afseken anslå rättigheten till
apotekets öppnande i Ikalls köping.

— Elementar- och navigationsskola i Marie-
hamn. Ut i skrivelse af den 24 Juli har kan-
sli-expeditionen i f. senaten meddelat, att f. se-
naten funnit godt förordna, det skola elementar-
och navigationsskolorna i Godby för framtiden
förflyttas till Mariehamn och derstädes ifrån
nästkommande lästertid början till vidare
försläggas i lokaler upphörda på kronans bestånd.

— Salo köping. Prosten i denna församling
har genom sina bemödanden onskaffat ett läne-
bibliotek. Dock saknar man ännu en folkstola;
ehuru den wore väl behöflig.

— Åbo 3 Aug. Tähti omtalar att ända
från föregående söndag derstädes wistats ett
fruntimmer, Casanova Nemeth, som föremisat
ett menageri leoparber och wargar. Egarin-
nan wistats med bjuren i samma bur, hvarjehjertes
hon tvingar dem till hvarjehanda konststycken.

— Amerikanska monitorn *Miantinomoh* (så-
som inskriptioner utvisa att den heter) jemte
ångstonerten *Augusta* stannade här öfwer hela
lördagen. Kl. 12 war för marinsekreteraren For,
chefen för *Miantinomoh*, mr Beaumont, chefen
å *Augusta* mr Manry jemte öfriga officerare en
„heng“ föranstaltad i brunnsuset af länets
guvernör, hwartill en del stadsbor wore in-
bjudna. Stälår föreslogos derwid af frih. Wal-
leen för den amerikanska nationen, i det han ut-
talade den gläde man kände att se representan-
ter af densamma härstädes. Mr For svarade
på engelska uttalande den förhoppning att wän-
skap och enbrägt ständigt må fortjara mellan det
ryska riket och Amerikanska unionen. Han stöt
med en stål för f. Mt Rejaren. Derpå före-
slogs en stål för Förenta Staternas president
af frih. Stjernwall-Walleen, samt en för ameri-
kanska folket, för de närvarande gästerna o. f.
w. De Bull, som war närvarande wid fruko-
sten, hade artigheten att utföra några variation-
er öfwer Dante Dooble m. m. hwilket med
stormande bifall emottogs. — På aftonen för-
anstaltades i hast en bal i brunnsuset för de
amerikanska gästerna, hwilken med stor glädighet
och hjertlig stämning å omse sidor fortfor efter
midnatt. I går på morgonen afgid *Miantino-
mah* och *Augusta* till Cronstadt, der de på ett
störartadt sätt komma att mottagas.

— Glasfotografier. Hr Pau begynner i dag
förelisand af sina glasfotografier, Alexanders-
gatan 46. Entrébesöfsgiften, 2 mark, torde dock
för våra förhållanden wara för hög.

— Resunderstöd åt arbetare. För delta-
gande i den subscription, som för en tid sedan
föranstaltades för att möjliggöra arbetares resa
till utställningen i Stockholm, finnes numera
antedningslistor i bokläborna. Ansökningar om
understöd kunna inlemnas i Osberg & Bades
butik.

— Vägarna i nejen af staden äro af den
regniga wädersken alldeles upplösta. Wi kunna
dock ej underlåta att fästa waderbörandes upp-
märksamhet derwid, att desamma på en längre
tid alldeles upphjelpas, ehuru detta lätteligen fun-
nat se genom påflykt grus. I synnerhet wä-
gen åt Åbo till är dålig och lifsom betäckt af
mylla.

— Stiftsnyheter. Åbo. Genom nådigt re-
skript af den 10 förlidne Juli har f. R. M.
förordnat, att *Stifts* stärgård må i kyrkligt
och administrativt hänseende stillas från Brändö
församling och framdeles räknas till Kumlinge
pastorat och socken.

Å förslag uppförde: till kapellanstjens-
ten wid Keltwä moderkyrka. 1:o kapellänen i Keltwä
C. A. Tallgren, 2:o pastorsadjunkten i Lappa-
järwi J. Porthén och 3:o kapellänen i Bergö
R. E. Sönd. — Besullmättigade: kapel-
lanerne i Kuorehmes, vicepastor E. F. Berg-
roth, och i Suomusalmi af Kuopio stift, vice-
pastor R. A. Elius, pastorsadjunkten i Åbo,
D. E. Erslund, prebikanten i Welsua, R. J.
Amart och kuramgerens i Östermark M. E.
Caselius, att wara, Bergroth, kyrkoherde i Säl-
tyd, Elius, kapellan i Stortyro, Erslund, ka-
pellan i Raskerta, Almort, andre kapellan i
Welho och Caselius' kapellan i Kuawatsa samt
t. f. lektor, magister G. E. Boehm att wara
lektor i naturvetenskaperna wid Wasa gymna-
sium. — Misfiver utlödade för de till kyr-
koherde-embetet i St. Bertils och kapellanstjen-
sten i Pattula föreslagne prestmän. — För-
ordnade: stud. B. A. Granberg till t. f. bi-
trädande lärare wid lägre elementarskolan i Wa-
sa; magister H. Salonen till t. f. lärare wid
enahanda skola i Kristinestad och stud. D. Åter-
berg till t. f. bitr. lärare wid lägre elementar-
skolan i Tawastehus. — Rediganslagne: Ka-
pellanstjenserna wid Birkala moderkyrka, i Ku-
orehmes och i Kiikis, den sistnämnde på de wil-
lor, som Rejl. reslr. 25 Nov. 1864 innehåller,
samt prebikantstjenssten i Welsua, alla med nit-
rio dagars ansökningstid, den förstnämnda efter
den 18 förlidne Juli och de öfriga efter den 1
dennes; kollegatjenssten i latin wid h. elskolan
i Åbo, lärare i. wid l. elskolan i Nykarleby,
biträd. lärare i. wid samma skola, andra bitr.
lärare i. wid l. elskolorna i Björneborg och Tam-
merfors, bitr. lärare i. wid enahanda skolor i

Jakobstad och Tawastehus och vikariatet för kol-
legatj. i matematik och naturalhistoria wid h.
el. skolan i Wasa, alla med en ansökningstid af
femtiofve dagar. — Kyrkoherdeembetet i Voi-
mijoki har inom tilländagangen fataljetid ansökt
af kyrkoherdarne G. Johansson, J. R. Wialén
och R. F. Ramberg, vicepastor A. Wavelius,
lektor, doktor J. A. Lindelöf, kyrkoherden G.
Pönnmark och prosten D. F. Sorbed; kyrkoher-
deembetet i Alastaro: af vicepastorerna J. G.
Finfenberg, M. W. Hannelius, C. F. Roth-
ström, C. F. Bergroth, J. P. von Pfaler och
kapellänen J. J. Elius.

Utslog äro af blott utgifne på 1:o kammar-
herren, baron Fr. Hisingers m. st: ansökning,
2:o kronolänsmannen A. Hagmans m. st: d:o
och 3:o kaptenen C. Lepsens m. st: d:o.

A. v.

— Tawastehus 3 Augusti. I Sam. strifves:
Förhoppningarna om ett godt år förwinnna allt
mer och mer. Sjusofwardagen war molnig och
i förgår och går regnade häftigt hela dygnet.
Snart kommer skningstiden, men swårt är att
komma till återn, isynnerhet på lerjord, hwaraf
i Tawastehus mest finnes. Sorgligt är att se
huru derjemte de sista penni ägda till köp af
mjöl; hwarje dag släpas härifrån ännu hundra-
tals mjölmattor till andra ländsänbar. En stor,
outsägligt stor lyda war myntreformen, hwar-
igenom nu mjölmattan fäs för närmare treje-
delen mindre än derförinnan war möjligt. Den
myntreformen ej stett, skulle nu en tredjedel
mindre mjöl erhållits för samma summa pen-
ningar.

— Furstliga släktkaps-förhållanden. Det
torde ej wara ur wägen, att här kasta en blick
på familjeförbindelserna mellan de ryska furste-
husen och dem i Ryssland och England.

Konungens af Preussen syster war gift med
kejsar Nicolai. Den nuvarande kejsaren af Ryss-
land, hans bröder och systrar äro derför preus-
siske konungens systerdötter och systerdötter. Kron-
prinsessan af Preussen är drottning Victorias
äldsta dotter och syster till arsprinsessan af Hes-
sen-Darmstadt.

Storhertigens af Hessen-Darmstadt syster är
den nuvarande kejsarinnan af Ryssland. Prins
Ludwig, arstagare till den storhertigligen kronan,
är gift med prinsessan Alice, dotter till drottn-
ing Victoria och syster till kronprinsessan af
Preussen.

Arstagaren till kurfurstendömet Hessen-Cassels
tron, prins Friedrich, war första gången gift
med en dotter till kejsar Nicolai och andra gån-
gen med en prinsessa af Preussen. Han ätnju-
ter en pension från Ryssland, och hans barn äro
frukten af hans andra äktenkap.

Storhertigen af Nassau war första gången
gift med en dotter till afidne storfursten Michael
af Ryssland. Hon dog utan att efterlemnna några
barn. Han gifte sig en andra gång. Hans
syster är gift med prins Peter af Oldenburg,
och wistas wid hofwet i Petersburg.

Storhertigen af Baden gifte sig med konun-
gens af Preussen dotter. En af hans systrar
är gift med storfurst Michael af Ryssland, kejsa-
rens broder.

Drottning Olga af Würtemberg är syster till
kejsaren af Ryssland.

Storhertigen af Sachsen-Weimar är son till
en syster till kejsar Nicolai, och storhertiginnan,
en prinsessa af Holand, är äfwenledes dotter till
en annan syster till Nicolai. Storhertigens
syster äro gifta med konung Wilhelm och prins
Carl af Preussen.

En prinsessa af Sachsen-Altenburg, kusin till
den regerande storhertigen, är gift med stor-
fursten Constantin, broder till kejsaren af Ryss-
land.

Hertigen af Sachsen-Coburg-Gotha är broder
till den afidne prinsgemålen i England, och prins
Alfred af England är arstagare till detta hertig-
döme.

Storhertigen af Mecklenburg-Schwerin är son
till en prinsessa af Preussen.

Storhertigen af Mecklenburg-Strelitz är gift
med en syster till hertigen af Cambridge. Hans
broder, prins Georg, är gift med en dotter till
afidne storfursten Michael af Ryssland. Han
innehar en hög militärbefattning i Petersburg.

Odenburgs regentfamilj är af samma ursprung som Rysslands. En kusin till storhertigen, prins Peter, erhöi af kejsar Nikolai titeln: „Kejsarlig Höghet“. Han är gift med en prinsessa af Nassau, och en af hans döttrar är förnämld med storhertig Nikolai, broder till kejsaren af Ryssland.

Husen Hannover och Braunschweig äro nära beslägtade med Englands konungafamilj.

Drottinen till östlände konung Maximilian I af Baiern var gift med östlände konungen af Preussen.

De familjer berör, som äro nära beslägtade med Ryssland, äro: Preussen, Sachsen-Weimar, Hessen-Darmstadt, Odenburg, Mecklenburg-Strelitz, Württemberg, Baden och Nassau; med England: Preussen, Sachsen-Coburg-Gotha, Hessen-Darmstadt och Mecklenburg-Strelitz; och med östl Preussen: Sachsen-Weimar och Baden.

Kriget upplammar ånho.

få förfunnar ett telegram till F. A. T. från Petersburg af den 4 Augusti, hvilket i går uteläses.

Då man som häst gör sig beredd att inhändiga underrättelsen om den definitiva freden, öfverraskas man af följande märkvärdiga telegram:

En Preussisk not till de utländska kabinetterna förfunnar, att sedan Österrike brutit fördraget följer proklamationen om ett folkkrig.

Bron vid Theresienstadt har blifvit sprängd i luften.

Befälhafvarene i de ockuperade länderna vidtaga tvångsåtgärder.

Utan det minsta förberedande tecken utbrister således kriget ånho, om blott depechen bekräftar sig. Preussen har funnit sig föranlåtet att med ens i större grad än hwar ännu varit war föfvernerliga den tyska enheten, ware sig att det sått del af nya krigsöfvelser å Österrikes sida och fruktade att fredspreliminärerna ej wore så ärligt menade, eller att det i öfrigt fann tidpunkten gynnsam. Wi afhålla oss tillsvinnare från några kombinationer innan mera detaljerade underrättelser inlupit.

Utrikes.

Från krigsteatern i Sydvestra Tyskland meddelas de sednast hit antomna petersburgska tidningarne, att andra preussiska reservlärans awantgarde anlände till Nürnberg d. 31 Juli och att den öfriga reservarmén ditwäntades följande dag.

En annan preussisk truppstyrka besatte den 1 Aug. städerna Heidelberg och Mannheim.

En konvention har afslutats mellan prins Carl af Württemberg och preussiske general Mantuffel, i kraft hwaraf en preussisk brigad skulle inrycka i Würtzburg d. 2.ennes. Slottet och förstaden på andra stranden af Main skulle fortfarande förblifwa besatta af bayerska trupperna.

Italienska förhållanden.

Franska tidningen Temps meddelar en korrespondens från Florens, af d. 27 Juli, hvari

följande förekommer: Det misshäje, för hvilket amiral Persano blifwit ett föremål med anledning af dagen wid Pisas, öfverträffar wida den af general la Marmora i följ af slaget wid Custoza wärdta förbittringen. Misshäjet ger sig i tidningarne lust genom wäldsamma utbrott och antager under samtal formen af en rasande förbittring.

Man förewitar denne amiral en hop saker, såsom att han genom att stiga ombord på Afrontatore genast wid drabbningens början gjorde det omöjligt att med full werkan begagna detta fartyg; att han motsatte sig sålunda fortsättande, under det att viceamiralerna Vacca och Albini ännu ansågo utwäg finnas att vinna seger.

Dessa och dylika andra dylika bestymlingar formuleras och godkänns af de allvarsamaste tidningar, Opinione och Nazione. Endast Perseveranza i Milano will icke blif tagen ur sin illusion, utan fortfor midtunder den allmänna nedslagenhet, som denna olydliga dag uppväcker, att tala om en lysande seger (splendida victoria) och gör sig sålunda skyldig till ett löjligt fasthängande wid en af de öfriga italienska tidningarne erkänd wälfarelse.

Anklagande rapporter mot Persano anlände från Vacca och Albini's eskadrar. Opinioni har publicerat en i denna anda affattad fullkomligt allvarsam berättelse af „en person tillhörande den af amiral Vacca kommenderade divisionen.

Man begär en domstol, för att dömma Persano. I Genua, Livorno, Ancona, Neapel är endast ett rop i denna riktning. De stupade sjömannens öfvergifna familjer kasta på amiralen hela ansvaret för sin olycka. Sjömannasällskapet i Genua har uppsatt en anklagelseakt: Regeringen är, såsom synes af Gazzetta ufficiale, synbart upprörd af denna den allmänna opinionens förbittring. Man försäkrar i dag, att hon öfverlägger om amiralsens försättande i anklagelsestillstånd. Jag läster er uppmärksamhet derwid, att jag endast återgijner hwad jag sett och hört, utan att direkte anklaga Persano. Man måste först höra hans rapport, hans försvar. Det är möjligt, att italiernarnes naturliga exaltation, personlig afund, den försträcliga jallenhets man i detta land har för sjund och irriger, i allt detta spela en ganska vigtig roll.

Tyska krigsfådelplatsen.

Volks-Zeitungs krigskorrespondent strifwer från Ebenthal den 24 Juli: En komist illustration till detta krigs drömlika snabbhet erbjuder en korrespondents för New York Herald ankomst till höggwarteret i går. Den 19 hade han erhållit ett bref, hvari det hette att man på andra sidan oceanen hört rykten om att allvarsamma fiendtligheter utbrutit mellan Österrike och Preussen, och att han därför borde öförtswadt begijwa sig till krigsfådelplatsen. Han kom nu alldeles lagom för att i en lugn by njuta af den 5 dagar långa wapenhwilan. — Om och början af fälttåget daterar sig fyra weckor tillbaka, så äro dock de resultatet koncentrerade på en tidrymd af 10 da-

gar, från den 3 Juli (slaget wid Königgrätz) till den 12 Juli (inryckandet i Brünn). Man må derför icke förtänka våra soldater om de i åsynen af Wien gerna önskat se freden bitterad der. Det wäldiga, hwita Stephanstornet är dem en nagel i ögat, och det förkommer dem som det stode och nickade hänsfullt åt dem. Och med sål torde kunna ifrågasättas, huruvida österrikarne, om de stode så nära Berlin, skulle wäntat om wid Groß-Beeren. Man är icke heller belåten med ödet, som genom klockslaget 12 räddade en österrisk brigad från fångenskap wid Presburg. Brigaden Monbl war nemligen helt och hållet affuren. Ett åsyna vittnes berättelse synes oss liflig nog att förtjena meddelas:

„Framför Presburg stod 2:a österriska kåren under grejwe Thun, och våra 7:de och 8:de divisioner wid Stampfen. Jag red i sällskap med generalstabskaptenen grejwe Hüseler åt Stampfen till, hwarwid österriska soldater wifade sig bakom höjderna. Striden börjades mellan två starka kawalleripatruller, tre squadroner husarer å vår samt en squadron tyrsassier å österrisk sida. En tid bortåt gaf ingendera parten wika, utan stodo fast emot hwarandra under handgemäng, tills plöfsligt en andra squadron tyrsassier högg in på våra husarer. Då måste dessa draga sig tillbaka, hwarwid tyrsassiererna följde dem hals öfwer hufwud, så att många af dem störtade af höstarna, hwilka rusade omkring utan ryttare. Men några stott från preussiska tirafjörer i tyrsassierernas slant kommo dessa att hastigt wända om, hwarwid våra husarer ännu hastigare följde dem och erbjödo betraktaren städespelet af en den muntrafste hetsjagt. I rättan tid stödade vårt artilleri några stott efter flyktningarne och på detta sätt antog striden större dimensioner. På slaget 12 föll fifta stottet från preussisk sida, ty i det samma wifade sig en österrisk parlamentär och förfunnade till stor förtret för 7:de division, som stod i begrepp att vinna en lysande framgång, att wapenstillståndet inträdt. Förargelsen war så stor att soldaterna påstodo det österrikarne stjöt fram sina klockor. Preussarne hade redan lyckats så fullständigt kringgå österrikarne att jag, på vägen till Presburg i sällskap med grejwe Hüseler, upplefde det sällsamma städespelet att iorst passera genom preussiska trupper, derefter genom österriska och slutligen åter genom preussiska trupper, hwilka stodo mellan österrikarne och staden Presburg. Preussare och österrikare woro lagrade om hwarandra och hela andre kåren måste med sina 10 preussiska fångar defilera förbi brigaden Bofe. Brigaden Monbl war fullkomligt affuren. Man talar om att 8 österriska kanoner blifwit tagna, samt att österrikarne haft 300 döda och sårade.“

Wienertidningen Östdeutsche Post meddelar likaledes om striden wid Blumenau och Presburg följande: Tänk er en hög slätt, på hvars westra sida ligger en by med namnet Kallenbrunn, i öster ett kapell och bakom byn en anfentlig ledja af kullar. Våra trupper hade besatt byn och höjderna och innehade följaktligen en ganska stark position. Fienden, som inryckte i nordost från Stampfen och Malaczka, angrep med sina kanoner vår position i byn,

hwilken redan klockan 9 stod i lågor. Det war en försträclig syn. Nu koncentrerade sig artilleristriden på höjden, och fienden blef, såsom det syntes betraktaren, alltmera tillbakaträngd mot nordost till de positioner han lemnat för att göra anfall. Då gjorde det fiendtliga infanteriet plöfsligt en diuersion i bergen, och i ett nu war vårt infanteri, hwaribland äfwen en brigad som kom från Ragernsdorf, förlamad. Slutpunkten för denna fiendtliga infanteristrid, som i bågform kringgått oss och affurit en stor del af våra trupper från striden, war det s. t. Gensenberg, beläget 1½ timmas wäg derifrån. Detta inträffade wid middagstiden. Då ankom en official depech från erkehertigen-sältmarskalken med underrättelse att en 5 dagars wapenhwila blifwit afflutad. Genast begaf sig general v. Alßaß i full parod fram på stridsfältet, dit äfwen från preussiska höggwarteret en dylik underrättelse inträffat. Underhandlingar öppnades med preussiske befälhafwaren generalmajor von Posner, hwaraf resultatet blef att fienden behöll sin position och stora Weidrig, en smal bergsflob, beständes till demarkationslinje. Om antalet af döda och sårade kan jag meddela som säkert, att wi ha 17 döda och inemot 200 sårade, hwaribland många ganska swårt. De döda begrofwos genast på kyrkogården i Blumenau, de sårade förbundos wid banstationen (Blumenau) och fördes till stadens lasaretter.

Minnen från kriget.

Rörande tillståndet inom i t a l i e n s l a flottan före de uppträdande wid Pisas strifwer Journal des Debats krigskorrespondent följande: „Vår flottas strid i Adriatiska hafwet har först bedöfwat Italien och sedan fyllt det med sorg. Italien betraktade sin flotta med stolthet. Det sparde icke något offer för att göra den stark och wärdig den ställning Italien intager i Europa och den mission den har att fylla i det närwarande och det tillkommande. Då jag såg den i Tarantos hamn, stref jag till er: „Adrias drottning af fången; konungariket är fritt och tillhör oss“. Jag trodde icke att de kanoner jag såg woro målade träkanoner, sådana man ser i de gamla flotten, att stegsprummen woro tomma och att brännmateriel fattades dessa wäldiga stegsprummen. Man berättar, att Persano, då han mottog öfwerbefälet öfwer flottan och såg detta elände, utropade: „Det återstår endast att stjuta sig en kula för pannan!“ Emellertid besinnade han sig och fann det vara bättre att söla reparera olyckan. Understödd af sin generalstabschef Amico, stref han till werket. Hr Depretis, en mycket energisk man, blef marinminister, och inom trenne weckor woro kanonerna, ammunitionen, kolen, maskinisterna, matroserna och munförräddet på ort och ställe. Amiral Persano, förbrade ännu mera; han fann detta icke tillräcligt; han ansåg att flottan ännu icke war i stånd att gå till sjö. Han lemnade emellertid Taranto och begaf sig till Ancona. I sjelfwa werket hade Persano icke mera några maskinister; kolen hade tagit eld i de nedre stegsprummen, och manskapet fruktade att de skulle sprängas i luften. Detta oaktadt gjorde han ännu en ansträngning och

„Min lilla mamma.“ *)

af

Paul Heyse.

Hon hade dragit sin länstol nära intill bordet och såg honom lugnt i ansigtet.

— Vifasom det wore någon konst att gissa, sade hon, när man har den äran att känna samtliga damer och wet mera om den lättfinnige kawallerjeren och hans starka och swaga sidor än han sjelf. Därför är det ju längesedan bekant att blott det bästa är godt nog åt vår öfvermodiga junker, och hwem af stadens döttrar kan i allt sådant, som behöwar unga döttrar, göra wår äremörbige borgmästares dotter platsen stridig? Fann jag också ej för några dagar sedan på ett wift ritbräde namnet „Flora“, omgifwet af de stönaste arabesker?

— Ditt the är starkt, lilla mamma, men din gisningsförmåga är swag, swarade ynglingen med låtsadt allwar. Jag will ej neka, fortfor han med en lätt rodnad, jag will ej neka att jag beundrat den lilla hala ormen, som så lätt slår sig igenom, der jag alltid fastnar, ja, det kan nog också hända att jag lättare ursättat min egen otyplighet, ty jag intalade mig att jag blott war förlägen af kärlek, som skall göra mycket mera werldswana menniskor enfolbaga och dabbiga. Men i dag ha mina ögon blifwit öppnade, om kärlek kan ej blifwa någon fråga emellan oss. Ty jag kan swära på att hon på hjertats ställe blott bär ett danskort och en nummer af sista modtidningen.

— Swad berättigar unge herrn till denna

swarta misstänke? Säkert tror man nu åter här ett stadens fruntimmer wara hjertligt, derför att hon blott ej har tjerta för wift folk.

— Wi ha våra bewis, sade ynglingen allwarligt. Jag håller mig ej för den störste menistokännare och har också i början låtit lura mig. Hela wintern igenom hade du bort se huru den der lilla förhoppningsfulla Delila dragit mig. Fastän jag dansar förfärligt illa, albrig wet om det är vals eller polka, eller med hwilken fot man skall börja, war jag dock alltid hennes förfarande gunstling; ty jag war den älskte i sällskapet och kunde redan gälla för en riddare.

— En gädda bland småfiffen, interfolierade ähörarinna lugnt.

— Gerna för mig! Hon höll mig för fullwuxen, och hwarjore skulle jag ej låta der behaga mig? Hos andra qwintliga warelser, tilfabe han godmodigt leende, skall jag wäl albrig komma att gälla som mynadig, om jag än wägrer ut genom talet och är begrofwen i en slog af slagg.

— Ja wift, swarade hon. Min „lilla Walter“ förblir du om du än wore farfar. Ty jag, som din lilla mamma, skall alltid komma att känna mig ansvarig för dina dumma stred och det är utgift förhånden att du kommer att begå sådana så länge du lefwer.

— Kan wara, swarade han strattande. Men i dag har jag gjort din upfostran all ära. Den högmögiga warelsen, wår balbrottning nemligen, fann mig i dag tillochmed för dålig till de wanliga slaffstjerner. Der war i dag en ung herre, en tjensteman, som dansade med af ned-

låtenhet, och som då jag inträdde i min enlla swarta rock och mina bonullswantar, från upp till ned betraktade mig genom en lorgnett. Han sjelf war nemligen i frack och glacé och det förstås af sig sjelf att han fullkomligt stod ut mig. Kan du tro, hon hade knappt fingerpetsarne qwar för mig! O qwinnor, qwinnor!

— Ingen allmän fördomelse, om jag får bel— Beware, sade han. Det gifwes i ert släkte englar, några som jag ej will nämna, med bort huggande swärd, och andra rentas englar, som ännu dertill ödmjukt dolt sina wingar under anspråkslösa muslinsklädningar.

— Till exempel?

— När jag stod der, ännu alldeles förblufad af den försäkrat att mamfell Flora retan gifwit bort alla danser, fell min blid på ett anfigte, hwilket jag hittills nära nog förbisett emellan det ej förstår att le och loda, som wisfa andra anflyten. Men nu såg jag två stilla sorgsna ögon riklade på mig, de tyktes säga mig: wi hate längesedan kunnat säga dig, att du ej skulle bry dig om ett isblock, men du hade ju ingen blid för oss, och så widare, hwad ögon just kunna säga en. Då war jag ingen narr, utan gick med en kunglig hållning, säger jag dig —

— Jag ser honom! inföll hon helt torrt. På vägen trampade du blott några fruntimmer på klädningarne och slog omskull några stolar.

— Åde denna gång, du onaturliga moder, som alltid tänker det sämsta om din föttdöling. Som en prins gick jag fram till stötchen —

— Stötchen Klaoas? Jag ger dig min moderliga wälsignelse, sade hon högtidligt. De n n a

första kärlek betager mig all fruktan, att den alltför länge skulle afhålla dig från allwarliga saker. Men jag utbeder mig blott att du ej sätter den goda slidan någonting i hufwudet, hör du det?

— Swad tänker du om mig? sade han trohjertadt. Jag har på hela aftonen ej talat ett ord med henne, som jag ej lika bra kunde ha ställt till en hjuttonärig slida.

— Då måtte hon säkert ha warit mycket upbyggd af din konversation.

— Om, sade han, hon förde det sjelf på tapeten. Hon wifte att jag ej är riktigt nöjd med att twälfas här hos min fosterfar och ej kunna bringa det längre än till en medelmättig rum- och dekorationsmålare. Swem som nu må ha sagt henne, att jag hwilken dag som helst wore villig att bege mig bort, för att komma till någon byggnadsskola och bli en gång en duglig arkitekt. Nog af, hon började dermed.

— Och du kunde ej sluta dermed, om jag känner dig rätt.

— Wisserligen icke. Men hon tyktes oss icke finna det tråkigt. Deremellan dansade wi naturligtwis och jag förefom mig denna afton owanligt stidlig, ty du kan ej föreställa dig, huru bra hon förstod att hjälpa mig, så att wi blott sålän kommo ur taften och i francosen brogo oss ur spelet med en helt liten confusion. Hon är werkligt en himmelsk god flicka och jag tror att jag på år och dag ej kan finna något bättre tillfälle att komma mig till en första lär. Se der — och han drog derwid ur westfican en handfull med cotillonordnar — alla de der kastar jag på elden, men den mörkröda handrofen, den kom-

Ansvarig redaktör: O. Donner.